

که ولشمر ژاري نو د ولس دې بيا خداي مل شي

په پښتو کې مشهور مثل دې چې وايي (چې مشري غنبر وي نو اختر به يې مازديگر وي) په مونږ باندې همدا کانه شوې ده. ځکه دويارونو ډک افغانستان هره ورځ، هره گړی او هره ثانيه دداسې داسې ناوړه حالاتو څخه تيريزې چې قلمونه يې د ليک څخه عاجز دي. هره ورځ دومره مرگونې پېښې، دومره ناخوالي، دومره غميزې ... چې عقل ورته حيران او لاسونه ورته په رپيدا راشي.

مونږ د ډيرو غميزو وروسته د ارزگان د شهيدانو په غميزه، چې د امريکايي زبرځواک په برېښه او عقدي بمباريومنځته راغله او په کې په لسگونو کوچنيانو، چې تر اوسه يې د وطن دښمنانو له پاره د هيلو کوچنۍ کوچنۍ غوټې نه وې خلاصې شوي او تر څنګ يې د هغو ميندو چې دخپلو ارمانونو د پوره کولو له پاره دخپلو همدې غوټيو د را غورږيدو په خيالونو کې دوبي وې او د همداسې نورو بورو او کونډو په ویر باندې لا گنگس وو، او غوښتل مو څه پرې وليکو. خود ليکلو په وخت کې به يې دا پوښتنه راته و دريږه چې چاته يې ليکې او چاته يې وايي؟

يو ولسمشر خداي راکړې چې زور پرې راشي نو په ژرا شې او تر څنګ يې دپارلمان غړي دي چې دخپلې عياشۍ او فحاشۍ په غونډو کې شپه او ورځ سره ورک دي. په لوکسو هوتلونو کې يې دعياشيو قصې او په ځانگړې توگه دښځينه و وکيلانو دخپلو ځانو دخړځلاو داستانونه د انسان وينته را ولاړه وې، که ولسمشر کرزي په خپله د هلمندی اوه کلني کوچنۍ عکس په پارلمان کې را ښکاره کوي او ورته ژاري او وايي چې داد يولسو هغو شهيدانو يواځنې وارته ده چې ټوله کورنۍ يې د امريکايي نيواکگرانو لخوا د ترهگر تر نامه لاندې په شهادت رسيدلي، او د پارلمان غړي ورته خاندي نو چاته به يې انسان وليکي او چاته به وژاري. په مارجه کې هلمنديان دلورې له لاسه، د قحط او سرو له لاسه دتباهي او بربادۍ سره مخ دي، امريکايان پرې سپي ور خوشي کوي ... انگليسان يې په خولو دارې او د ملي اردو تر نامه لاندې دشمال او هزارو مليشې يې کورونه لوټوي. او د وطن هغه لوني چې لمړی مخ نه وليدلي د نيواکگرو په واسطه يې د ټول وجود ښکته پورته لټول کيږي. کوچنيان يې په نيزو سوري کوي او ...

دا غميزه يواځې پرديو نه ده پيل کړې بلکه «خپلو پرديو» هم په دې اړه هيڅ وخت له لاسه نه دي ورکړي. دخپلو پرديو څخه پوښتنه داده چې دنورو تر څنګ مو عبدالمجيد بابي ولي وواژه، ولي دغه څو روڼ اندی لکه د ږندو سترگو اوښکي وژنۍ، دوي تاسو ته څه ويلې دي؟ ايا د دوي يواځنې جرم دادې چې دوي په دولتي ارگانو کې کارکوي، په دولتي ارگانو کې دير شمير داسې خلک دخپلو ځانگړيو مجبوريتونو له مخې کار کوي چې هم مجاهد دي، هم وطن دوسته او هم ولس پاله. نو که دا جرم وي نو بيا خو به ټول ولس مجرم وي، ځکه د دولتي ارگانونو هرکس د ولسي کورنيو او قومونو سره يو ډول نه يو ډول اړيکي لري.

په همدې مي فکر کاوه چې څه وليکم، او څه ډول عبدالمجيد بابي شهيد او کورنۍ ته يې د فرهنگيانو دکهول سره يو ځای خپله د زړه خواله وړاندې کړم. څو ځلي کمپيوټر ته کيناستم، څو ليکي به مي وليکلې او بېرته به مي پرې خط را ښکود، چې چاته يې ليکي او چاته يې وايي.

خو دکابل دنن ورځې زړه بوگونکۍ خان وژونکو حملو مي ذهن سره ټول گډوډ کړ، ځکه دا حملې نه د طالبانو وې او نه د اشغال څخه د افغانستان دخلاصون دننگياليو. دا دپاکستان يرغل دي. پاکستان غواړي هند ته په افغانستان کې سزا ورکړي. پوښتنه داده چې پاکستان که د هند سره دغره وهل غواړي نو هملته په هند کې دي يې ووهي ولي زمونږ ولس وژني. لکه هند

بی چي د پاکستان سره په پاکستان کي وهي همداسي پاکستان هم د خپلو بریځو په واسطه کولي شي هملته خپل جنگ مخته بوځي. مونږ به اوس یوځل بیا ددي شاهد یو چي هند به ددي کابل دحملي بدل په اسلام اباد کي اخلي ، لکه په کابل کي چي د هند دسفارت بدل یی په اسلام اباد کي واخست او یا د نورو حملو بدل په لاهور او...کي واخست. خو پاکستان به بیا دخپلو بریځو له لاري په کابل کي زمونږ د ولس مظلوم وگری تر ضربي لاندې نیسي.

مونږ په خپل هیواد کي د اشغالګرو پر خلاف د هر ډول سیاسي غورزنگ ملاتړ کوو خو په خپل هیواد کي دپاکستان او نورو هیوادو یرغل او د هغوي دغه بربنډ تیري په هیڅ ډول د زغم وړ نه ګڼو. او دا باید هند او پاکستان ته ډاګیزه شي چي د خپلو دښمنیو او غچ اخستلو ځای یی کابل نه بلکه ستاسي خپل دهلي او اسلام اباد دي.

ولسمشر ته په ډاګه وایو چي د ژړا وخت نه دي اوته چي په ژړا شي نو بیا خودي د ولس خدای مل شي . اوس د تصمیم نیولو وخت دی. که بهرنیان درته په رښتیا هم اوس مجرم ثابت شوی وي، نو په اړه یی ولس ته په ډاګه ووايه، ټول ولس به دي ترڅنګ وی او که چیري شهادت دي په برخه شو نو د وطن ویاړلي به یی او که نه اوس خودي نوم..... ماشاءالله

پای